

Zając

W cyklach przedstawiających miesiące zając jest motywem charakteryzującym październik, a w cyklach pór roku – zimę. Ponadto jest, podobnie jak jajo, symbolem płodności. W sztuce wczesnochrześcijańskiej przedstawiano na kamieniu nagrobnym zająca spożywającego winogrona. Obraz ten wyobraża człowieka, neofitę, pokrzepiającego się nauką Chrystusa, a po ukończeniu ziemskiej wędrówki rozkoszującego się owocem wiecznego życia. Wizerunek zająca w sztuce chrześcijańskiej można spotkać również na kamieniach nagrobkowych i lampach glinianych. Wyobraża on uciekający czas i krótkie życie ludzkie, które spieszenie podąża do wieczności. Lampa, na której wieczku siedem zajęcy okrąży stojącego w środku koguta, jest symbolem siedmiu dni tygodnia, które krążą wokół herolda światła obwieszczającego wieczny dzień. Trzy zające połączone uszami są symbolem Trójcy Świętej. Tym znakiem w sztuce przedchrześcijańskiej oznaczano obrotowy ruch czasu. Święty Augustyn uważał zająca, z powodu jego lekkości, za synonim grzesznika.